

El poder del cant

Joves vocalistes brillen a la Fira Mediterrània de Manresa

JORDI MARTÍ / **Manresa**

● Divendres, en la segona jornada de la Fira Mediterrània, es van constatar dos fets: d'una banda, que hi ha una sèrie de cantants joves vinculats

a la música popular que han assolit un grau de maduresa i qualitat impensable fa uns anys; de l'altra, que la música valenciana, a l'ombra de la marginació institucional, gaudeix

actualment d'una creativitat explosiva. La fira es tancarà avui amb l'actuació de l'orquestra de percussions Coetus i diversos grups de ball de bastons a la plaça Major de Manresa.

Un dels millors espectacles de divendres va ser el d'Afluències, formació sorgida de l'aliança de dos grups valencians, Aljub i Krama. Al Teatre Kursaal van presentar disc, nou de trinca, i un repertori amb un peu al País Valencià i un altre a Grècia. La proposta destaca per la rítmica complexa i les melodies dolces, realçades en la veu de Rafa Arnal, un jove vocalista de qui se sentirà a parlar aviat. Poc després d'Afluències, a l'envelat del Casino es presentava la nova proposta de l'excantant de Tralla, Mirna, basada en poetes catalans i instruments mediterranis.

Com cada any, la Taverna de la Fira acull les propostes més bullicioses o ballables. És el cas d'Amanida Folk, amb un repertori elegant basat en diverses tradicions europees. El Quartet del Bar és una formació de les Terres de Ponent que tan aviat toca una polca com un *garrotín*, o *panselinos*, un combo de música grega que evoca inevitablement els baixos fons dels ports orientals.

A la plaça Gispert, s'hi presentava *Compartir dona gustet*, un projecte mul-

Un espectacle de dansa aèria a la façana de l'Ajuntament de Manresa, aquest divendres.

tidisciplinar premiat que inclou música, gastronomia i debats sota el paraguai d'un discurs teòric sobre la cultura lliure i la transversalitat. En la pràctica, l'espectacle descosit que van oferir divendres al vespre va estar més a prop de l'astracanada i el disbarat que no pas de les reivin-

dicacions i la bona música. Costa d'entendre que un projecte així l'any passat guanyés el premi més ben dotat de la Fundació Mediterrània.

L'ambient va ser ben diferent a l'envelat del Casino, on el cantant de Gandia Carles Dénia va il·luminar la nit gràcies al cant d'estil

modern, malaguenyes i *peteneres*. L'apoteosi total es va viure quan Dénia va convidar a pujar a l'escenari Miquel Gil i Pep Gimeno, *Botifarra*, per cantar tots tres.

Dissabte, els núvols i la pluja van respectar el segon espectacle de Carles Santos en aquesta fira: Els Monts, un muntatge imaginatiu a la plaça Major manresana, inspirat en la tradició dels Cors de Clavé, amb diferents grups corals disposats en cercle, un grup de joves ballarins provinents d'un institut de Torre Baró, tres cantants situats cadascun en un balcó diferent de la plaça i un text escrit expressament per a l'ocasió per l'artista Perejaume. La cosa tenia el seu risc i, malgrat algun inconvenient, com els problemes amb el micro del tenor, es va aconseguir crear la sensació d'un espectacle envoltant, amb el públic inclòs al mig de la plaça girant el cap a dreta i esquerra i algun veí sortint amb pijama al balcó. Amb els dos espectacles que ha ideat per la fira, Santos ha demostrat que tots els públics poden gaudir indistintament de l'experimentació i de la tradició.